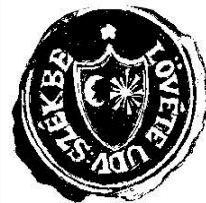

LOVÉTEI KIÁLTÓ

XXII. évfolyam, 9. szám

Ára : 1 lej

2021. SZEPTEMBER

Sík Sándor: Szeptemberi lomb

Várj még, ne siess, szeptemberi lomb,
A hegyeken még szól a kolomp,
Még messze a tél.

A te helyed még fenn van a fán:
Hova lesz, ha te nem szólsz, az őszi magány?

Várj, hársfalevél,
Várj, bükkfalevél!

Várj még, ne siess, szeptemberi szív,
Hiszen érted már, hogy a szél hova hív:
Nincs messze a tél.

Kell még holnap is, aki énekel:
Az énekléshez élni kell.

Várj, hársfalevél,
Várj, bükkfalevél!

Fotó: Dávid Botond

Győzelemről énekelNEK Budapesten

Győzelemről énekelt Budapest egy egész héten keresztül. Arról a győzelemről, mely az üdvözítő halál fölötti győzelmét dicsőíti, és egyben azt a győzelmet is, amely az emberek szívében megszülető örömet is kifejezi, amikor magukhoz vehetik az eucharishtiában köztünk és értünk jelen levő Úr Jézust. Valóban, a világ szeme ebben az időszakban különösen is Magyarországra, azon belül is Budapestre szegeződött, de nem a politikai vagy a gazdasági hírek tekintetében, hála Istennek nem katasztrófa vagy balesetek miatt, hanem mert a magyar fővárosban került megrendezésre az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus.

Testvértelepülési kapcsolatainknak köszönhetően lövéteiek egy csoportja részt vehetett a Kongresszus záróeseményein, hiszen Budakalász önkormányzatának meghívására tizenhárom fiatal és kísérőik látogathattak az anyaországba, hogy új kapcsolatokat kiépítve megerősítsék a két település közötti testvéri viszonyt. A hívásnak eleget téve falunk búcsús ünnepének estéjén indultunk itthonról, és másnap hajnalra érkezünk meg Budakalászra, ahol a reggeli órákban a község házában elfogyasztott reggeli után mindenki megismerkedhetett szállásadóival. Ebéd után táncház következett, ahol mindenki jól érezte magát, és a jelen levő kákvirágos fiataloknak köszönhetően a nehezebb lépéseknél sem vallottunk szégyent, sőt a helyiek is felfigyeltek a néptáncon keresztül a székely-magyar kultúránk szeretetére. Este következett az önkor-

mányzat tagjaival való találkozás, ahol a polgármester úr köszöntött bennünket, a Lövétéről és a délvidéki Adárról érkezett vendégeket.

Másnap a közeli Szentendrére látogattunk, bejárva a Duna menti város szűk utcáit, szépségeit, délután pedig visszautazva Budakalászra a helyi cserkészek vették pártfogásukba csapatunk nagyobb részét, bográcsoszással koronázva meg az estét. Néhányunknak azonban sikerült bejutnunk megüresedett helyek révén a Papp László Sportaréna-ban megrendezett Ákos koncertre, majd az ezt követő tanúságtételekre és Forráspont Ifjúsági Estre, melyet szentségimádás zárt.

A szombati programunk változatosan indult, hiszen a délelőtt folyamán mindenki a szállásadóival kirándulhatott, így én személy szerint a Margit-szigeti programokon vettem részt, ahol a családi nap keretében megannyi felhúzott sátor alatt ismerkedhettünk meg különböző szerzetesrendek és szociális szervezetek képviselőivel, munkásságukkal és mindennapjaikkal. Délutánra újra összeállt csapatunk, és az ország háza mögötti Kossuth tér felé vettük az irányt, ahol szentmisén, majd az ezt követő eucharisztikus körmeneten vettünk részt. A szentmisét Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek, Magyarország prímása mutatta be, ami számunkra különösen is nagy kegyelem volt, hiszen egészen közletről, a váci székesegyház kórusa előtt helyet foglalva kapcsolódhattunk be a liturgiába. Szentbeszédében a bíboros beszámolt az oltár mellett felállított missziós kereszt

folytatás a 3. oldalon

"Szent Flórián" Tűzoltóverseny

Lövete Község Polgármesteri Hivatala, a Hargita Megyei Önkéntes Tűzoltók Egyesülete és a Lövetei Önkéntes Tűzoltók Egyesülete 2021. szeptember 25-én közösen rendezte meg a hagyományos "VIII. Szent Flórián Vándorkupa" elnevezésű tűzoltóversenyt.

Az eredetileg udvarhelyszéki önkéntes tűzoltóknak szervezett rendezvény mára már szépen kinőtte magát. A Lövetei Önkéntes Tűzoltó Egyesület meghívására 24 település önkéntes tűzoltói, küldöttségei vettek részt a rendezvényen: Parajd, Felsősfalva, Korond, Bögöz, Székelyvarság, Kápolnásfalva, Máréfalva, Szentegyháza, Homoródalmás, Homoródújfalva, Székelyderzs, Zetelaka, Küküllőkeményfalva, Farkaslaka, Székelykeresztúr, Csíkszentimre, Újtusnád, Körösfő (Kolozs megye), Kövend (Kolozs megye), valamint Magyarországról Vértesboglár, Császár és Tótkomlós. Biztonságukról a Rendőrség, a Hargita Megyei Mentőszolgálat és a Hegyimentők szakemberei gondoskodtak.

A reggeli fogadás, eligazítás után a több mint 20 tűzoltó és bevetési jármű végigvonult Lövete községen, majd megérkeztek a versenyek színhelyére a Gerőkertbe, a foci-pályára.

A szerelési versenyre 15 település önkéntes csapata nevezett be. A kiegyensúlyozott, sportszerű megmérettetést végül Felsősfalva önkéntes tűzoltói nyerték meg, megelőzve Korond és Zetelaka önkéntes csapatait.

A tömlőgurító, egyéni versenyre 30 versenyző iratkozott fel. Az egyszerűnek egyáltalán nem mondható megmérettetésen a következő versenyzők céloltak a legsikeresebben:

1. hely: Tornai Árpád (Zetelaka)
2. hely: Tamás Albert (Székelyvarság) és Dajka Csaba (Homoródalmás)
3. hely: Egyed Emil (Homoródújfalva), Vitus András (Küküllőkeményfalva) és Molnár Zsolt (Lövete).

A versenydíjakat (motoros vízszivattyú, tömlők, poroltók) a szervező egyesület biztosította a Hargita Megye Tanácsánál nyert pályázaton keresztül.

A rendezvényen részt vett Antal Lóránt szenátor, Borboly Csaba, Hargita Megye Tanácsának elnöke, Bíró Barna Botond, Hargita Megye Tanácsának alelnöke, Nagy Sándor, a Magyar Tűzoltó Szövetség elnöke, Egyházi Endre, a Császár Önkéntes Tűzoltó Egyesület elnöke, Albert Csaba, a Hargita Megyei Önkéntes Tűzoltó Egyesület elnöke és nem utolsósorban 7 település polgármestere vagy alpolgármestere.

A Magyarországról érkezett vendégek értékes adományokkal lepték meg a szervező helyi önkéntes tűzoltókat: Vértesboglár 3 db védősisakot és 4 db A-s szívótömlőt hozott ajándékba, míg Császár Ö.T.E küldöttsége 6 rend védőruhát (kabát, nadrág, pulóver, póló, bakancs) és 4 védősisakot. Isten fizesse meg nekik a nagylelkű adományaikat!

A rendezvény keretein belül került sor a Lövetei Önkéntes Tűzoltó Egyesület másik nyertes pályázatán belül vásárolt tűzoltó védőfelszerelések, eszközök átadására. A Hargita Megye Tanácsánál nyert 6 darab távbeszélőt és védősisakot Borboly Csaba elnök úr adta át.

Befejezőképpen a 230 önkéntes tűzoltó és 40 vendég részt vett a tiszteletükre készített közös ebéden, valamint szakmai, baráti beszélgetéssel zárták a napot.

Mindez nem sikerült volna, ha nincsenek a támogatók, akiknek ezúton is szeretnénk kifejezni a köszönetünket, hálánkat: Hargita Megye Tanácsa, Lövete Község Önkormányzata, Hargita Megyei Önkéntes Tűzoltó Egyesület, Lövete Közbirtokosság, valamint a Lövetei Önkéntes Tűzoltó Egyesület tagjainak lelkes, odaadó munkáját és hozzáállását.

Györgylőrincz Ernő

Fotó: Györgylőrincz Ernő

FELHÍVÁS

Lövete község polgármesteri hivatala felhívja az állattartó gazdákat figyelmét, hogy **NINCS** mezőbe-szabadulás, ami a következőket jelenti:

1. NEM MEGENGEDETT a települést körülvevő, magántulajdont képező területeken az állatok legeltetése, csak abban az esetben, ha az állat tulajdonosa rendelkezik a földterület tulajdonosának beleegyezésével.

2. A megengedett esetben kint legelő állatokat KÖTELEZŐ MÓDON ŐRIZNI KELL!

A legeltetésre és az állatok felügyeletére vonatkozó törvényes előírások be nem tartása bírságot vonhat maga után.

Azon személyek, akiknek tulajdonában a legelő állatok kárt okoznak, panasszal a rendőrség munkatársaihoz fordulhatnak.

Mihály Dénes
Polgármester

folytatás az 1. oldalról

útvjáról, és így fogalmazott a keresztrel kapcsolatban: "Ebbe a keresztbe foglaltuk a magyar szentek és boldogok ereklyéit Szent István és Szent Gellért korától napjainkig. Ebbe illesztetük a legújabb vértanúk maradványait is, magyarokét és nem magyarokét az egész Kárpát-medencéből és a közeli régiókból. Mert a szentek mutatják meg nekünk, hogy hogyan tudjuk mai életünkben Krisztus jelenlétét hordozni ezerféle helyzetben, találékony és áldozatvállaló szeretettel." A szentmisét követően körmenet indult az Oltáriszentség vezetésében egészen a Hősök teréig. Csodálatos volt látni, ahogy több ezer ember velünk együtt kíséri és követi Jézust, különösképpen az a pillanat, amikor minden imádság után megszólalt a Kongresszus himnuszának refrénje: "Krisztus kenyér s bor színében, Úr s király a föld felett: Forrassz egyé békeségben minden népet s nemzetet", ami alatt mindenki felemelte a kezében vitt gyertyát, mintegy tanúságot téve hitéről, igazat adott a himnusz szövegének.

Vasárnap következett az igazán nagy nap, amikor részt vehettünk a Ferenc pápa által bemutatott záró szentmisén. Ezt megelőzőleg a szentatya végigvonult a pápamobillal az Andrássy úton, ahol rengeteg hívővel találkozott, így mi is közel kerülhettünk hozzá. A pápa kifejezetten örült az összegyűlt embereknek, amiért találkozhatott híveivel, akik a Kárpát-medencéből és szerte a nagy világból érkeztek.

Szentbeszédében kiemelte: "Engedjük, hogy a találkozás Jézussal az Eucharisztia-ban átalakítson bennünket, ahogyan átalakította a nagy és bátor szenteket, akiket tiszteltek, mint Szent Istvánt és Szent Erzsébetet is. Csakúgy, mint ők, mi se elégedjünk meg kevéssel, nyissuk meg önmagunkat a megfeszített és feltámadt Isten újdonságára, aki megtört kenyérként adja magát, hogy életet adjon a világnak. Akkor örömben fogunk élni, és örömet viszünk mindenhova." Ferenc pápa a szentmise végén az Űrangyala imádságban velünk és értünk is imádkozott, előtte többször magyarul is megszólalt, így a himnusz kezdő sorával mondott áldást: "Isten, áldd meg a magyart". A szentmisét követően, délután még meglátogattuk a budai várat, ahol körbevezettek minket a Mátyás templomban, majd körbejártuk a vár egyéb nevezetességeit.

Hétfő délelőtt még volt időnk meglátogatni a köz- igazgatásilag Budakalászhoz tartozó Lupa-szigetet, ahol végigjárhattuk a kis sziget látnivalóit, majd megebédelve térhettünk vissza Budakalászra, ahonnan a búcsúzást követően hazafelé indultunk. Hálásan köszönjük Budakalász önkormányzatának a meghívást és a családi fogadtatást szállásadóink részéről. Nincs kétségem afelől, hogy ez a találkozó a testvértelépülések szorosabb kapcsolatát segíti elő, hiszen egy percig sem éreztük, hogy idegen helyen lennénk, sokkal inkább azt éreztük, mintha hazaérkeztünk volna.

A lehető legjobbkor került sor erre a találkozóra, hiszen a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus kapcsán mindannyian megismerhettük, hogy az oltáriszentségben jelen levő Jézus, aki Úr és Király a Föld felett, valóban képes békeségben egyesíteni minden nemzetet, és hiszem azt, hogy áldását adja a testvértelépülések közötti kapcsolatok további kiépítésére és fenntartására.

Lázár Hunor Imre

Fotók: Tódor Lóránd

Szabad a helyed a parkolóban, nincs már csészéd az iskolánkban...

Amint értesült a kedves olvasó, idén ősztől iskolánk vezető személyében új igazgatót üdvözölhettünk. Leköszönt iskolaigazgatónk, Demeter Csanád értékes időt töltött nálunk, először mint történelemtanár, majd később ezt az intézmény vezetésével is kiegészítette. A gyerekek nyelvén, könnyedén és hivatásyszerűen tanított. A több mint egy évtizedes tanári éveit és a majd évtizedes igazgatói munkáját ezzel az írással is szeretném megköszönni.

Megkereséseimre készségesen és gyorsan válaszolt, merem remélni, hogy örült is neki.

Az interjúban megpróbáltam volt kollegaként Demeter Csanád szakmai oldalát bemutatni és természetesen faggatni a Lövétehez fűződő kapcsolatáról is.

Biográfiai, szakmai adatok:

Demeter Csanád 1981-ben született Csíkszeredában, gyerek és iskolai éveit Szentegyházán töltötte, itt érettségiig tanult, a Gábor Áron Líceumban. Egyetemi tanulmányait Kolozsváron végezte, a Babe?-Bolyai Tudományegyetem Történelem és Filozófia Karának Történelem szakán kapott sikeresen történész oklevelet. Mesteri és doktori címet is szerzett ugyan ezen szakterületen.

2004 - től 2021-ig a lövétei Székely Mózes Általános Iskola történelem szakos tanára.

2013- 2021 között a fent nevezett intézmény igazgatója.

Mesélnél a kezdetekről?

2004-ben végeztem az alapszakot, és ugyanazon a nyáron versenyvizsgáztam arra a kevés meghirdetett állásra, amely Udvarhelyszéken volt. Sikertelen megírom a címzetes álláshoz szükséges jegyet, és, mivel a Szentegyházára meghirdetettet már elfoglalták, a legközelebbi álláslehetőség Lövétén volt. Az első évben csak egy hónapot tanítottam, mivel időközben felvételiztem és felvettek a mesteri képzésre, majd egy év múlva a tanítás mellett végeztem el a doktori képzést is.

Mennyire ismerted addig a falut?

Szentegyháziként többször jártam át a falun, viszont nem ismertem szinte senkit. Már kinevezésem után a községben igyekeztek a családnevem miatt lövétei származást találni, ám hamarosan kiderült, hogy nincsenek a faluból való felmenőim. Demeter nagyapám Székelykeresztúrról érkezett a szentkeresztbányai vasgyárhoz dolgozni.

Mi volt az első akkori benyomásod? Már amennyi eddig megmaradt, és el nem törülték az ittélés mindennapjai?

Már az első napom vidáman indult, hiszen nem tudtam, hol találok az iskolát. A szüleim elmagyarázták az utcát, amit sikerült hamar megtalálnom, viszont az iskola épületét annál nehezebben. Akkor még a főbejáratot nem jelölte felirat, így elmentem mellette, és majdnem az utca utolsó házáig sétáltam. Végül sikerült a főépülethez jutnom, ahol az akkori, általam nem ismert igazgatónőtől (Molnár Julianna - szerk.) kérdeztem meg, hogy "Ne haragudjon, ez a lövétei iskola?". Az első kalandos napomtól már elfogadtak és befogadtak a kollégák, ezért hálás vagyok ma is nekik.

Ha van ilyen: kiemelnél pozitívát és negatívát is Lövétéről?

Összességében nagyon szerencsésnek tartom magam, hogy Lövéte-re kerültem, és ott taníthattam, mert első pillanattól fogva jól éreztem magam, nagyon sok jó barát-ra, ismerős-re tettem szert. A mai világ egyre furcsább értékrendjéhez képest Lövétén mindig megkaptam a tiszteletet a kollégáktól, a szülőktől, tanulóktól.

Ha negatívumról kellene beszélnem, az főleg az ingázás nehézségeihez kötődik.

Mi indított arra, hogy történelem tanár legyél?

Sohasem készültem tudatosan tanárnak, viszont szerettem a történelmet. Az első két tanítási évem után teljesen elvarázsolt ez a hivatás.

Kezdetben közgazdaságtan szakon szerettem volna tanulni, mivel könyvelő-statisztikus szakdiplomával végeztem. Kolozsváron a gazdasági szakokra csak románul lehetett felvételizni (akkor még vizsgázni kellett), így végül a közigazgatást választottam a BBTE sepsiszentgyörgyi kihelyezett tagozatán, ahová történelemből kellett felvételi vizsgát tenni. Egy év múlva viszont úgy döntöttem, hogy megpróbálom Kolozsváron a történelem szakot, és sikerült bejutnom.

Miért pont Lövéte?

A sikeres versenyvizsga után Lövéte volt a lakhelyemhez a legközelebbi település, ahol munkahelyet választhattam.

Mikor döntöttél arról, hogy itthagyd az iskolánkat?

Gondolkodni egy-két éve kezdtem (közel 8 éve, hogy Székelyudvarhelyen lakom), viszont az idén februárban adódott egy vissza nem térő lehetőség, hogy át-helyeztessem magam a székelyudvarhelyi Móra Ferenc Általános Iskolába. Egy hét alatt kellett eldöntennem, hogy ezt megtegyem-e. Ilyenkor az ember mérlegel. A döntésemet legfőképpen ingázási nehézségek befolyásolták, illetve a fiam iskolába indulása. Egy racionális döntést hoztam és nem érzelmit.

Milyen emlékeket őrzöl rólunk, az iskoláról?

Közel 16 évet töltöttem a lövétei iskolában, ebből 9 évet igazgatóként. A község, az iskola, a kollégák és a tanulók örökre a szívemben maradnak, hiszen ennyi év nem marad nyomtalanul egy ember életében.

Jó Lövétén tanárnak lenni?

Nekem a legjobb volt!!! Köszönöm mindenkinek!

Köszönöm a válaszaid! A kollégáim, a lövétei gyerekek nevében is köszönöm a munkádat, a barátságod. Kívánom, hogy olyan tanári évek várjanak még rád, amelyek feledtetik a fiatalsággal megfűszerezett lövétei éveket! (Titkon mégis azt remélem, hogy hát-ha nem lehet "überegni Lövétét".)

Mag Ottilia, tanító

Kedves Kiáltóm!

Középajta, 2021. augusztus 11.

Ha unjátok, ha nem ezt a sok levelet, én írok. A témák maguktól adódnak, bejönnek, s ilyenkor le kell ülni. Írni kell!

Életünk ideális lenne, ha csak jó barátok között élhetnénk. Kevés embernek adatik ilyen szerencse. Persze, hogy én sem tartozom ezek közé. Ha kicsit bővítenék a témán, akkor bizonyíthatóvá válna mindkét fajta szükségessége. A jó barát, hogy segítsen eredményesen élni, a rossz, hogy meddő legyen a szorgalmad, törekvésed.

Hogy mi végre vagyunk a világon, erre sokféle válasz született már. Nekem egy apostoli a legmegfelelőbb: Avégre, hogy Istennek tetsző életünkkel sok jót cselekedjünk. Persze, a többi mind megállja a helyét, és igaz, de élettársunk is csak egy van.

Hitemnél fogva és Justitia-ban bízva merem elmentmondani egy csalásnak. Per lett ebből, ami három évig tartott. Veszítettem. A híres angol politikussal ezt le is zárom: Amíg az igazság csizmát húz, a hazugság világ körüli utat tesz.

A leckét megtanultam, a tandíjat is lefizettem (perkötség). Elleneimnek ez nem elég.

Másodszorra is kifizettetik velem a díjat, mert késtem a határidőn túl.

A káröröm határtalan. A nyugdíjam egyharmadát tartották le háromszor. Itt megállok a témával.

Bejön egy kedves lövétei tanítványom hangja mentő gondolatként. Úgy-e, ismét csak Lövétén vagyunk. Ott az igazi.

Telefonon érintkezünk. Irodájában fogad:

- Mi a baj, tanító bácsi?
- Előbb én kérdezek, jó?
- Igen. Tessék.
- Ismered-e ezt a hivatalt?
- Igen.

- Most akkor elmondom, kicsi segítséggel, amiért hozzád jöttem. Elmondjuk bajunkat.

Utána még hosszasan sorolgatjuk a kedves lövétei emlékeinket.

Közbenjárása nyomán megszűnt a nyugdíjcsontkítás. Szóval Lövete segített. Tudtam, hogy ő segít, és nagyon szépen köszönöm!

Jöjjön hát a fent említett hang. Egy félévszázaddal ezelőtt e jó tanítvány, kezében egy igazolással, október elsején nálam jelentkezett. Ez egy különálló, másikk történet. Most marad.

A kicsi hatéves átvitte papirosát az igazgatóhoz.

Most, amikor megdicsértem, hogy milyen bátor gyerek volt, ezt mondta:

- Tanító bácsi, tudja meg, ha azt mondta volna, Almasra kell menni, én oda is legyalogoltam volna, csak Lövétén járhasak iskolába.

Szeretettel,
Simon Áron

Maglódon jártunk a Kákvirággal

Pár év után ismét sikerült eljutnunk Maglódra a Kákvirággal. Habár rövid időre mentünk (pénteken este érkeztünk, és vasárnap délből már indultunk is haza), mégis emlékezetes pillanatokot hagytunk a hátunk mögött.

Családoknál voltunk elszállásolva, mindenki nagyon szívélyes volt velünk. Én személy szerint egy barátnőmmel pont lövétei családhoz kerültem!

Szombati napunk a felvonulással indult. Zenei kísérettel jártuk be Maglódot, és hét megállónk volt, ahol közösen a többi táncscsoporttal táncoltunk. Minden megállónál, miután megettünk pár süteményt, az árnyékot kerestük, mivel, annak ellenére, hogy szeptember elején mentünk, nagyon forró időt kaptunk. A felvonulás kitarított késő délutánig, utána már készülhettünk is a szüreti bálba, ahol felléptünk a jobbagytelki táncunkkal.

Mostanában sajnos ritkábban van lehetőség fellépésekre és bálókba menni, nagyon értékeljük, amikor táncolhatunk. Idén sem kellett csalódnunk, sok kedves emlékekkel gazdagodhattunk Maglódon!

Lukács Boróka

Fotó: Orbán Irén

"Hej, óvoda, óvó nénik..."

Mióta ezen a kis szösszeneten gondolkodom, azóta ez a kis verssor cseng a fülemben. Pedig a cím megtévesztő, bár senkit nem szerettem volna félrevezetni.

Nem, nem az óvodáról szólnék, hanem a napköziről. Igen bizony, a 2021-es év sok mindenről emlékezetes maradhat szerte a nagyvilágban, de számunkra, lövéteieknek a napközi otthon beindulásáról (is) lehet emlékezetes. Mert bizony sikerült!

Vártuk és vártuk, reméltük, hogy majd októberben (2019), az átadási ünnepség után. Aztán a következő évben, de az akadályok, úgy tűnt, nem akartak megszűnni. Most jelentem, sikerült! Bár akadályok még mindig kerülnek az utunkba, beindult a "gépezet", működünk.

Köszönet érte mindenkinek, aki küzdött érte, aki hitt benne, aki engedélyekért dolgozott, és nem utolsósorban annak a 25 gyerek szüleinek, akik igényelték, ezzel is bizonyítva, hogy igenis szükség van a napközi otthonra falunkban is.

Lássunk néhány adatot:

Egy napközis csoporthoz két óvónőre van szükség. Az egyik óvó néni András Emilia, aki tanító néniként tevékenykedett ezidáig, és az idén megyei szintű sikeres versenyvizsgájával választotta ezt az állást. Ő

Szentegyházáról ingázik hozzánk. A másik "ovi néni" jómagam lennék, mivel én voltam, akinek végzős csoportja volt az idén, és kicsicsoporttal kezdtem volna az idei tanévet az óvodában is, tehát csak a helyszín változott, nah meg egy-két más "apróság" is. A két óvónő váltásban dolgozik, délelőtt és délután, hente cserélve a váltást.

Napirendünk röviden a következőképpen néz ki:

7⁰⁰ - 8³⁰ A gyerekek fogadása, szabadon választott tevékenység, szabad játék

8³⁰ - 9⁰⁰ Reggelizés

9⁰⁰ - 11⁰⁰ Tapasztalati területek szerinti tevékenységek

11⁰⁰ - 12³⁰ Szabadon választott tevékenységek, játékok

12³⁰ - 13⁰⁰ Ebéd

13⁰⁰ - 15⁰⁰ Lazító, pihentető tevékenységek

15⁰⁰ - 15³⁰ Uzsonna

15³⁰ - 16³⁰ Tapasztalati területek szerinti felzárkóztató, gyakorló tevékenységek

Egyéni adottságokra, képességekre, érdeklődésre és hajlamokra épülő tevékenységek

16³⁰ - 17⁰⁰ A gyerekek távozása.

Csendes, nyugodt, szép környezetben, a templom oldalához szomszédságában apró gyereksereg éli vidám mindennapjait.

Egyed Tünde "ovi néni"

Fotók: Egyed Tünde

DIÁKOLDAL

Magyar Népmese Napja az iskolában

A rózsza története

Hol volt, hol nem volt, még Mátyás király idejében élt egy rózsza. Vagyis hát több is, de a történet egy bizonyos rózsáról szól. Akkoriban a rózsáknak még nem voltak tüskéi.

Egyszer felszólal Rózi, a rózsalány:

- Elég! Mindenki le akar szedni!

Érdemes tudni, hogy ők csak 12-en voltak.

- Igen! Tennünk kell valamit! - lelkesítette társait Rami.

Hosszas csevegés után eszébe jutott Rékának valami.

- Megvan! Kérjük meg Sün Samut, hogy vegyen le magáról pár tüskét, és ragassza ránk! Megszületett az ötlet, de Samu hallani sem akart róla. Hosszas kérlelés után sikerült rávenni őt. Kész is lett!

Pár óra múlva egy kislány sétálgat az anyukájával:

- Nézd, anyu! Be szép rózsza! Áuuu! Ez szúr!

- Tényleg! Gyere, mondjuk el mindenkinek!

Pár év múlva több millió szúrós rózsza élt a világon.

Nagy örömünkre szolgál, hogy már sok éve sikerül megszervezni az őszi első iskolai vetélkedőjét, a népmese napi mesemondó versenyt. Ami pedig még jobb, hogy nem egy pár gyerek részvételével lejátszódó versenyről van szó, hanem mondhatjuk, hogy egy tömegmozgalommá nőtt az őszi mesemondás, mivel ilyenkor minden osztályban tartunk meghallgatásokat, ahol szinte mindenki részt vesz, és innen jutnak tovább évfolyamonként ketten az iskolai szakaszra. Mostanság csak a kisiskolásoknál működik, de volt idő, mikor a nagyok is meséltek, és remélhetőleg lesz még idő, hogy ők is bekapcsolódjanak a vetélkedőbe.

Az idei verseny is üdítően szórakoztató volt. Az előkészítő osztályos kis mesemondók mindig mosolyra görbítik szánkat a maguk bájjával, őszinteségével, és főként bátorságukkal. A többiek közül is többen először meséltek idegenek előtt, a nagyobbak rutinja pedig jólesően nyugtáztatta velünk, hogy beéri a gyümölcs. Nagyon jó volt őket hallani, és sajnálom, hogy a szülők ebben a helyzetben nem tudnak részt venni ezen a kis rendezvényen.

Szép meséket hallgattunk, jól szórakoztunk, és végül a munkáért ők is megkapták jutalmukat, hiszen a közbirtokosság támogatásával idén is szép könyveket ajándékozott nekik a Lövétei Szülők Egyesülete.

Minden szülőt biztatni szeretnék, hogy próbálja meg az élő, szabadon mondott mesemondást esténként, ha csak így szeptember végén is! Megéri!

Egyed Evelin, IV. osztály

András Mónika tanító néni

Fotó:

András Mónika

Anyakönyvi hírek - 2021. augusztus

Születések száma: 3

MOLNÁR MÁTÉ, született 2021. augusztus 11-én, a Molnár Ottó és Molnár-Mihály Réka, Lövéte, 902. szám alatt lakó szülők gyermeke

ANDRÁS AMÁLIA-JÁZMIN, született 2021. augusztus 14-én, az András Ferencz és András Dalma-Imelda, Lövéte, 359. szám alatt lakó szülők gyermeke

GYÖRGY MÁRK, született 2021. augusztus 19-én, a György Béla és György Erika, Lövéte, 734. szám alatt lakó szülők gyermeke

Házasságkötések száma: 4

DEMETER ATTILA és BIRÓ BEÁTA

MIHÁLY LÁSZLÓ és PÁL SAROLTA

FAZAKAS LÁSZLÓ és GÁBOS ENIKŐ

PÁL ANDRÁS és KOVÁCS JULIANNA

Őszinte részvétünket fejezzük ki az augusztusban elhunytak hozzátartozóinak:

LÁZÁR JÁNOS, született 1934-ben, Lövéte, 834. szám

MÁRTON ÁRPÁD, született 1952-ben, Lövéte, 656. szám

GÁBOS TERÉZIA (GYÖRGY), született 1934-ben, Lövéte, 780. szám

FAZAKAS IRÉN (ANDRÁS), született 1939-ben, Lövéte, 712. szám

ANDRÁS IRMA (LADÓ), született 1942-ben, Lövéte, 1068. szám

ANDRÁS VENCZEL, született 1952-ben, Lövéte, 49. szám

SZISZE LÁSZLÓ, született 1964-ben, Lövéte, 1080. szám

Fel nem használt, jó állapotban lévő, kőből faragott sírkő **eladó**. Lövéte, 103. szám, telefonszám: 0740452492.

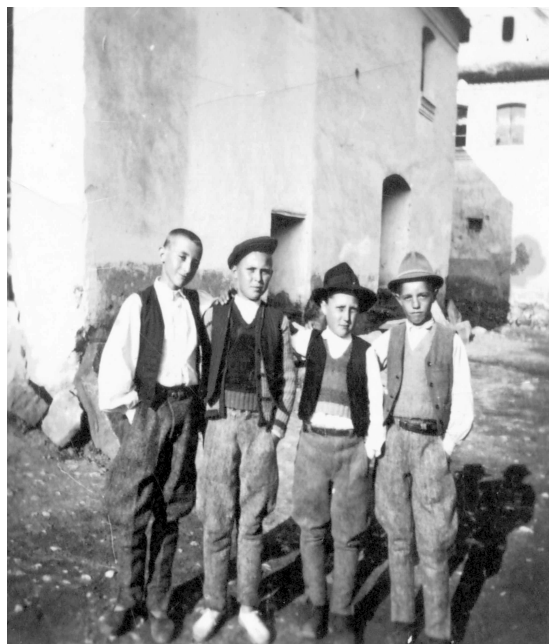
Eladó ház Lövétén. Házsám: 77. Érdeklődni a 0741513586-os telefonszámon.

Eladó Lövétén a 351. házsámú bennvaló, az állategészségügy mellett alul, tiszta telekkönyvvel rendelkezik, összesen: 2684 m², udvar és a beépített terület nagysága 1184 m², gyümölcsöskert 1500 m². Érdeklődni: 0747212272, 0742793438.

Régi imakönyveket gyűjtünk (használaton kívüli, szakadt vagy hiányos is lehet) a lövétei népiskolában berendezett egyháztörténeti kiállításához.

Mihály János, telefonszám: 0746281013

Régi arcok sárgult fényképeken

Legényecskék, 1950-es évek: Lázár Lajos, Lázár Árpád, András Gábor, Péter Ferencz. A kép a Márton (Jakab) Ferenczék udvarán készült (Kurta utca).

7-15 ár üres telket **vásárolnánk** Kirulysarka, Szeltersz környékén. Telefonszám: 0749992233.

Kaszálót, erdős területet **vásárolnék** SZEREPREZEi részen. Telefonszám: 0741101428, 0749396063.

Eladó egy ház Lövétén, házsám: 833. Érdeklődni a +36702406445-ös telefonszámon lehet.

Székely humor

Ül az öreg székely a bakon a kocsmá előtt. Jönnek a fiatalok a kocsmából, megkérdezik: "Min gondolkodik, András bácsi?"

- Én a lovakon, fiaim.

- De hát nincsenek es lovak!?

- Hát éppen ez az!

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a

LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, tördelés és szerkesztés: András Kinga, korrektúra: Egyed Emilia

Munkatársak: András Mónika, András Tamás, Egyed Tünde,

Fazakas Ágnes, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár László, Mag Ottilia,

Péter Éva Erika, Szikszai Berta, Tódor Attila, Tódor Lóránd, Török Enikő

Támogatók: Lövéte Község Helyi Tanácsa, Lövéte Közbirtokossága, Lövétei Római Katolikus Plebánia, Select Metleplast Kft., Nyko Kft.

A szerkesztőség elérhetősége:

Lövéte Községi Könyvtár, tel.: 0784-298853, loveteikialto@freemail.hu